

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po poštni urejemanju ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10
1/2 5

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kafipot po Goriskem in Gradškem“ in „Kafipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje širke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnina in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamaoije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“: sak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gori in naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Soški ul., Jellersitz v Nunski ul., Tor. Leban na tekalšču s Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 82. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabičič) tiska in zal.

„Südmarka“.

Tudi Lahji so se začeli bolj zanimati za namene »Südmärke« ob Adriji in med tridentskimi svojimi brati. Sekcija »Legge« v Tridentu izdaja brošure, v katerih seznanja laško občinstvo z nakanami pangermanske »Südmärke«.

V neki taki brošuri se čita, da hočejo imeti Nemci kar najhitreje nemško banko v Trstu. Pač imajo nemško orientalsko in anatolsko banko, ali nemške banke v Trstu še ni. Kjer pa je uporabljen nemški denar v Trstu, ne deluje v narodnem smislu. Škedenj in milski zaliv sta obdana od nemške industrije, veliki del trgovine je v nemških rokah, trgovci iz Mannheim, Frankobroda, Draždan imajo v Trstu svoje hiše. Ako bi bila vsa ta podjetja res prav nemška, kakšen vpliv bi imela na javno življenje v Trstu — tako vsklika »Südmarkovec«. Irredentovci ne smejo ostati edini gospodarji v tržaški luk, in če je vlada prešibka, odvrniti jih, si morajo Nemci sami pomagati. Nemškemu življu v Trstu se mora pripraviti zavetščje, da se bo jačil od dneva do dneva. — Tako pravijo »Südmarkovci«, mi pa se spominjamo, da se je ob otvoritvi planinske železnice povdarjalo ob slovesni priliki v Trstu iz ust visoke gospode, da po otvoritvi nove železniške zveze se bo razvila v Trstu tudi nemška trgovina. Iz Trsta pa bi jo hoteli razprestti v Gorico, Istrijo, sploh na vse kraje v naših primorskih deželah.

Glede Gorice se omenja, da se je dvignilo iz tal novo šolsko poslopje, kateremu je prizidana telovadnica. Ker je teritorij mesta obsežen, hočejo napraviti na več krajih otroške vrtee. Na piko je vzela »Südmarka« tudi Gradež ter lagune in otoke daleč na okoli. Riž bi tam prideloval, zgodno zelenjavo na otokih in bližini Furlanije, v Istri pa sadje. »Südmarkovec« vsklika: Čemu se selijo Nemci v Kalifornijo, tu dolí na avstrijskem jugu je njihov eldorado bodočnosti. Avstrijska

vlada naj pošilja nemške koloniste na jug namesto da zapravlja milijone za narode, katerih ni mogoče civilizirati. — Kaj zmorejo Nemci, se je pokazalo na brionskih otokih pri Pulju, ki so bili poprej ognjišče rmenne mrzlice, sedaj pa so cvetoči vrtovi.

Ako se napravi s severa kaka nova železniška zveza, mora peljati v Trst, ki mora postati nemški trgovski emporij. Izdajalce nemštva imenuje »Südmarkovec«, ki se potegujejo za železniško progó iz Tirolske čez Belun v Benetke, mesto da bi jo naravnali v Trst. . . . Tvoja pot, nemški narod, te pelje k Adriji! . . .

Ni napačno, da se razširí tako čtivo med Lahji. Taka poročila o namenih »Südmärke«, posneta iz časopisov iz zborovanj »Südmarkovec«, bi morala odpreti oči Lahom ter jim posvetiti v glave, da bi videli, kaj jih čaka z nemške strani ter opustili dosedanje krive poti v politiki, zlasti še v gospodarski, ter se postavili po robu nemški invaziji skupno s primorskimi Slovani. Če tega ne store, bodo trpeli hušje nego Slovani v Primorju; kajti zdí se nam, da se bomo mi lažje branili nemškemu navalu nego Lahji.

„Veleizdajniška“ razprava v Zagrebu.

(Dalje.)

V sredo je bil že peti dan zaslišavanja obtoženca Adama Pribičevića.

Ko ga drž. pravdnik vprašuje o širjenju slike kralja Petra, odgovarja obtoženi, da je to vse laž, da so to izpovedale podkupljene pričé. Opozarja na interpelacijo prof. dr. Šurmina v peštanski zbornici. Drž. pravdnik predlaga na to, naj se prečitajo neki članki iz lista »Srbsko Kolo« iz l. 1904. v katerih da se poveličuje kralja Petra, dočim se našega cesarja komaj omenja. Zagovornik dr. Popovič se temu odločno protivi, ker ti članki, ki jih ni pisal obsojeni, niso v nobeni zvezi z

njim in je le protizakonito, če se ga spravljá s tem v zvezo. V svojem obširnem govoru povdarja tudi, da je ogrsko poljedelsko ministerstvo razširilo sliko kralja Petra v 20.000 izvodih. Ali je tudi to veleizdajstvo? Če ima kdo osebne simpatije za kakega tujega vladarja, to še ni veleizdaja. — Sodni dvor sklene, da se članki čitajo. Ko se čita članek, v katerem se opisuje kronanje kralja Petra, »kako je ob času kronanja posijalo solnce na glavo kralja Petra«, pravi dr. Popovič: Potem je tudi — Bog veleizdajalec! (Smeh.) V nadaljevanju očita obtoženec drž. pravdniku, da ga ta s svojimi vprašanji provocira, nakar zahteva drž. pravdnik od predsednika, da obtoženca disciplinarno kaznuje. Obtoženec: Pa dajte me kar v okove! Predsednik: Da, tudi okove dobite, če bo treba!

Pri nadaljnem čitanju člankov pripomni drž. pravdnik na nekem mestu: »Ali ne vidite v tem tendence?« Branitelj: »To je za svobodo tiska!« Drž. pravdnik: »Svoboda tiska je nesreča!« V nadaljevanju nastane prepir med branitelji in drž. pravdnikom, ki trdi, da on zastopa državo in da je zato nekaj posebnega. Branitelji mu pa povedo, da je po zakonu tudi on sam stranka, jednakopravna z obrambo. Ob poldveh se konča čitanje člankov. Nato čita drž. odv. eno »veleizdajsko« pismo obtoženca, katero je slednji pisal Joci Oreščaninu. V tem krasnem pismu, ki je napravilo na vse najgloblji utis, poziva A. Pribičević prijatelja, naj vstraja pri politično-socijalnih idejah, ki so ju združile. Dalje piše, kako ga boli, da se je prevaril v Nastiču, ki je tako mlad že tako pokvarjen, a ne boji se telesnih muk.

V Accurtijevi obtožnici se navaja kot dokaz za veleizdajstvo enega izmed obtoženih, učitelja Petroviča, tudi neko pismo gospe Milke Vodogazec rojene Zdenčaj. Včeraj pa izjavlja ona v »Obzoru«, da je to pismo apokrižno in da ona ni nikdar takega pisma pisala niti dala pisati.

Senat je skenil, da se Adamu Pribičeviću radi njegovega nedostojnega vedenja po § 226, za prvokrat podeli ukor, istotako po § 227. podeljuje ukor tudi branitelju dr. L. Mazzuri. Prešlo se je na čitanje člankov iz »Srp. Kola«. Preds.: Vidite, v vseh člankih se poje hvalospeve kralju Petru. Obtož.: To ni nič posebnega. Znano je, da narodna pesem opeva vse kralje. Preds.: V nekem članku se opisuje, da se Srbe v monarhiji prezira, četudi jih je 1 mil. Dalje se opisuje srbske dežele, in se v iste mečejo Hrvatska, Slavonija, Bosna, Dalmacija in Hercegovina. Za te dežele se govori, da vlada v njih Švaba in da biva v njih 6 mil. Srbov. Zato naj se združijo, da bo skupna borba lažja. — Obtož.: Ta članek priporoča zedinjenje. Branitelj Hinkovič: To je narodna solidarnost in nič drugega. Obtož.: To je pisano leta 1903, ko Bosna in Hercegovina nista bile še integralni del monarhije. In v teh člankih ni velikosrbske propagande. Drž. odvet.: Dejstvo je, da ste priznali. . . . Obtož.: (razburjen). Jaz protestiram, da se meni tako govori, jaz nisem ničesar priznal. Jaz bom odgovarjal. Branitelji so protestirali. Velik hrup. — Državni pravdnik: Dejstvo je, da je ta članek pisan kakor priznava za vojno. Dr. Hinkovič je prosil za besedo, predsednik mu je ni dal. Preds.: Drž. odvetnik je zaključil. Dr. Hinkovič: Dovoljeno je tudi nam zaključiti. — Totant Pavišič je nadalje čital članke. Čital je članek o selitvi Srbov in članek: Srbija in dogodki v Avstro-Ogrski. Predočuje se politično razdelitev Srbije in strankarsko življenje. Potem carinsko vojno Avstrije s Srbijo. Za Bosno se pravi, da je ona pot Avstrije do Soluna. Razpravljá se o dualizmu in zahtevah Ogrske glede vojaških koncesij. Ta borba Madjarov se odobruje, ker bi potem v Hrvatski bil uveden srbsko-hrvatski poveljstveni jezik. Preds.: Tukaj je šifra »A«. Kaj poročete na to? Obtož.: S tem člankom se propagira trializem. Drž. pravdnik: Ta članek ima tendenco, da se oslabi Avstrijo in spoji Hrvatsko Srbijo. To je v resnici veleizdajsko. Obtož.: Kaj je v tem vele-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

S temi besedami vzame z neke mize diplomó, jo izpolni ter podpiše.

— Resnično, milostljiva gospa, pravi d' Artagnan, vzame diplomó ter se prikloni, resnično, to je lepo in plemenito plačilo; toda stvari tega sveta so zelo nestalne, in človek, ki bi prišel pri vas v nemilost, bi izgubil lahko že jutri to mesto.

— Kaj hočete torej še? pravi kraljica ter zardi, ker ji je uganil ta duh, ki je bil tako bister kot njen, njene misli.

— Sto tisoč lir za tega ubogega mušketirskega stotnika, sto tisoč lir, ki se mu izplačajo onega dne, ko ne bo njegovo službovanje Vašemu Veličanstvu več po godu.

Ana se malo obotavlja.

— In če se pomisli, nadaljuje d' Artagnan, da so ponujali Parižani zadnjič, po onem parlamentovem razglasu, šeststo tisoč lir onemu, ki bi jim izročil kardinala živega ali mrtvega: živega, da bi ga obesili, mrtvega; da bi ga vrgli na gnojišče!

— To je pametno, res je, pravi Ana Avstrijska, ker ne zahtevate od kraljice več nego šestino tega, kar je predlagal parlament.

In kraljica podpiše nakaznico za sto tisoč lir.

— No, dalje? je rekla potem.

— Milostljiva gospa, moj prijatelj du Vallon je bogat in ne želi potemtakem nikakega imetja ali kaj podobnega: a če se prav spominjam, je bil med njim in Mazarinom govor o tem, da se povzdigne njegovo posestvo v baronijo; če se ne motim, mu je to celo že zagotovljeno.

— Rogovilež! pravi Ana Avstrijska; ljudje se bodo smejali.

— Prav! pravi d' Artagnan. Toda prepričan sem o tem, da se ne bodo dvakrat smejali oni, ki se bodo smejali v pričo njega.

— Torej naj bo baron! pravi Ana Avstrijska ter podpiše.

— Sedaj preostaja še vitez ali abbé d'Herblay, kakor hočete, Veličanstvo.

— Ali hoče postati škof?

— Ne, milostljiva gospa; želi nekaj mnogo lažjega.

— Kaj?

— Da blagovoli kralj biti krstni boter sinu gospe Longueville.

Kraljica se nasmehne.

— Longueville je kraljevega rodu, milostljiva gospa, pravi d' Artagnan.

— Da, pravi kraljica; toda njegov sin?

— Njegov sin, milostljiva gospa, . . . mora tudi biti, če je soproj njegove matere kraljevega rodu.

— In vaš prijatelj nima ničesar drugega prositi za gospo Longueville?

— Ne, milostljiva gospa; pričakuje namreč, da ne bo mogel kralj, če blagovoli biti krstni boter njenemu sinu, darovati materi za pogačo manj nego petsto tisoč lir, da pa seveda izroči poleg tega očetu vlado Normandije.

— Kar se tiče vlade Normandije, mislim, da se lahko zavežem, pravi kraljica; toda kar se tiče petsto tisoč lir, ne vem, kako bo, zakaj kardinal mi vedno in vedno ponevija, da so državne blagajne prazne.

— Iskala bova skupaj, Veličanstvo, če dovolite, in najdeva gotovo kaj.

— Dalje?

— Dalje, milostljiva gospa?

— Da.

— To je vse.

— Ali nimate še četrtega tovariša?

— Da, milostljiva gospa, grofa La Fère-ja.

— Česa prosí on?

— On ne prosi ničesar.

— Ničesar?

— Ne.

— Torej je vendar na svetu človek, ki ne prosi ničesar, dasi bi lahko prosil?

— Grof La Fère je tak, milostljiva gospa; pa saj grof La Fère ni človek.

— Kaj pa je?

— Grof La Fère je na pol bog.

— Ali nima nekega sina, sorodnika ali nečaka, nekega mladeniča, o katerem mi je govoril Comminges, da je vrl dečko in kateri je z gospodom Châtillonom priboril prapore pri Lensu?

izdajkega. Drž. pravdnik: Tega vi ne vidite. Obtož.: Ne. Drž. pravdnik: Svrha je bila tem člankom, da pripravi Srbe na revolucijo. Obtož.: Potem so Madjari največji veleizdajniki, ki pišejo o ločitvi, in Čehi, ki streme po federalizmu. Drž. pravdnik: Ti hočejo izvesti te spremembe ustavnim putem, vi pa ne. Dr. Popović: A Starčevićev program? Drž. pravdnik: Zahteva ustavnim putem zedinjenje v okvirju iste države. Drž. pravdnik: Vi ste rekli, da so se organizirale tudi druge stranke. Ali dokazite mi, kje se kažejo pri drugih organizacijah veleizdajske pojave. Obtož.: Saj tudi pri nas ni bilo takih pojavov. Da je hotela srbska samostajna stranka služiti režimu, ne bi bila veleizdajalska. Preds.: Naj se to konstatira v zapisniku, a Vam Pribičević podelujem ukor. (Hrup). Drž. pravdnik: Vi ste bili zelo važen faktor na političnem polju. Bili ste v intimnih odnosih z obtoženci. To dokazujejo priče. Obtož.: Ti ljudje so obtoženi, ker so samostalni.

Pribičevića so zaslišali že sedmi dan. Drž. pravdnik je označil P. za fanatika in velikega fantastičarja. Rekel je tudi, da slovostvo je vplivalo na P. slabo. Občinstvo se je smejalo, seveda dr. pravdniku. Drž. pravdnik je pokazal pisma v katerih se pritožujejo kmetje radi prodiranja tujcev. Pribičević je povedal, da je kmetom vedno svetoval, naj ne prodajajo zemljišč, marveč naj jih še kupujejo od tujcev. Drž. pravdnik je rekel, da smatra načrti odtrganja Hrvatske od Avstro-Ogrske za dokazan. Nastič da ni glavna priča, da ima brez Nastiča polno dokazov za krivdo. — Dr. Hinkovič je na to govoril ter predlagal prečitanje pravil društev, katera se spravlja v zvezo s procesom; pravila so potrjena od vlade; naj se prečita pesem iz Srbske na Kosovo polje. Obtožnica stoji na temelju negacije Srbov, ker se jih imenuje »Srbi«. — Pričelo je zasliševanje drugega obtoženca.

Poročila časnikarjev. Hrvatska vlada črta. Zastopniki angleškega novinstva se pritožijo radi tega pri angleškem poslaniku na Dunaju.

DOPISI.

Iz kobariškega okraja.

Iz Kobariškega kota. — Lansko leto se je ustanovilo v Breginju „Bralno društvo Stol“ in pred kratkim v Sedlu „Kmetška čitalnica“. Seveda mora biti pri vsakem rojstvu par krstnih botrov, katere sta v tem slučaju zastopala slavni „Prim. List“ in „Domoljub“. Čuditi se pač ni treba. Vse mora biti dandanes klerikalno t. j. ultraklerikalno, ako si noče zaslužiti večnega pogubljenja, zato ste obe naši društvi, kot popolnoma nestranskarški, že vnaprej določeni, da se nad njima izreče interdikt. Poglejmo, kako je.

Bralno društvo v Breginju si je nadelo častno nalogo, da začne v Kobariškem kotu delovati za razširjenje duševnega obzora naših pozabljenih kotarjev. Ni se oziralo pri tem ni na „liberalce“ ni na klerikalce, am-

pak imeti se je hotelo bralno društvo, ki bi ne gojilo nobene strankarske strasti, ampak bi tozadevno nudilo vsakemu posamzniku bralnega gradiva in sicer takoejnega, kakor snega si ga želi. Tej svrhi je društvo popolnoma ugodilo ter si naročilo „liberalne“ in klerikalne liste. Seveda, „Bog in hudič“ ne gresta skupaj, zato se je takoj zadelo na upor od klerikalne strani, kar pa naravno ni imelo v naši občini nobenih slabih posledic. Društvo je napredovalo, število društvenikov se je množilo, dokler si je slednjic toliko opomoglo, da je riskiralo uprizoriti veselico s plesom. Ničmur društvenikov, niti odhorkov ni bilo na misli, prikriti veselico tako, da bi bila „liberalna“ ali klerikalna, a dopisniku „Prim. Lista“ oziroma „Domoljuba“ je bilo dovolj, da se pri veselici ni igrala „Lurska pastirica“ in takoj je bil ogenj v strehi: Društvo je liberalno!

Oporekati klerikalni listom nam pač ni namen. Vzeli so v najem resnico, zato imajo izključno oni pravico do nje. Dober tek.

Vendar nečesa ne moremo prezreti. „Prim. List“ vošči našemu učitelju B. srečno potovanje v Ameriko, češ, da je z njim odšel iz Breginja eden liberalce in brezverec. No, šel je, in za svoje dejanje je pač odgovoren samemu sebi. Toda devati ta njegov korak na račun tukajšnjega liberalizma, je prav klerikalno neumno. Ni li odšel iz Breginja pred letom tudi njegov prednik H., strasten klerikalce? Prašamo samo, kdo je pri nas zapustil žalostnejše spomine: Klerikalce H. ali liberalce B.?

Povoda za dopis proti naši veselici pač ne moremo iskati drugje nego v zavisti protivnikov našega bralnega društva. Ako je dotičnikom žal, da se niso udeležili plesa o priliki društvene veselice, se z njimi popolnoma strinjamo in to neugodnost popravimo na ta način, da v kratkem priredimo drugo veselico in povabimo k njej tudi naše nasprotnike. Seveda bomo tudi plesali in če bo mogoče, dobimo zopet tudi „laške“ godce, da nam, če tudi kot italijanski Slovenci prinesejo iz blažene Italije nekoliko papeževskega blagoslova. Medtem lahko „Prim. List“ in „Domoljub“ poskrbita z raznimi prispevki za obmejne Slovence tudi za naše „garibaldinske“ godce, da nam tja brezskrbneje zagodejo, da bomo plesali, bodisi tudi na klerikalni podlagi, če bomo le vedeli kakó.

Kar se pa tiče našega liberalnega oštirja, bodi povedano, da se isti kljub vsemu bevskanju „Prim. Lista“ in „Domoljuba“ izborna počuti ter da mu vsi podobni dopisi ne škodujejo niti toliko, da bi mu zagrenili užitek, kojega je občutil ob čitanju zadnjega „Prim. Lista“ in „Domoljuba“, ki v tolikih tisoč izvodih širita po svetu dopisnikovo neumnost in škodoželjnost. Še bomo plesali!

Iz ajdovskega okraja.

Rihembska občina. — V veselem pustnem času je na Preserjah predaval dr. Breclj o pijanstvu. Mi smo tudi o tem za tak veseli čas in slučaj poslali v „Sočo“ primerno poročilo, da tako otmemo ta svetovni dogodek

pozabljenosti. Toda kaj pravi zdaj častitljivi „Prim. list“? — Da je pisal v „Sočo“ liberalce, pijanec za pijanec, da žlobudra tjavendan v pristni pijenščini; sirovež, vnet agrarec itd. S kratka „Prim. list“ piše sveto besedo, krščansko resnico, ki jo častitemu dopisniku sam sv. Duh narekuje, in ker je še zraven visoko omikan, so vse besede tako ljubeznjive in dišeče, da se mora pristaš lista kar diviti in topiti od blaženosti!

No, naj že „Prim. list“ hvali ali graja, to je nam pač egalno. Konstatirati pa moramo, da dr. Breclj se ne zavzema za zmerno pitje, ampak prorokuje abstinenco, t. j., popolno zdrževanje. Za takega namreč slovi! Da li mu gre to iz srca, pa ni gotovo; kajti gotovo je, da ga je svoj čas z nami prav rad srkal. Pa tudi o častitem dopisniku samem smo se večkrat trdno prepričali, da mu vino zelo pristaje; in če bi komu kaj očital, lahko bi mu povedali zgodbo o kotlu in ponvi.... Kakor v Rihemberku tako slovi tudi v bližini neki častiti gospod za groznega abstinenta. A tudi tega zadnjega poznamo glede pitja njegovo predživljenje. Pa tudi sedaj, ko rabi ljudi za shode in volitve, plača po 10 in 10 litrov, da le omami in priklene reveže za svojo stran. Povdarjamo, da to vganja tudi sedaj, ko slovi za nedosežnega abstinenta!

Iz vsega se vidi, da je vse samo humbug. Oba abstinenta na Ajdovskem z Brecljem vred so le pobeljeni grobovi; volkovi so, ki menjajo dlako, a ne navad.

Do zdaj me še sicer nikdo ni krstil pijancem, a rajše sem pijanec nego pa taka metla, kakoršni so ti naši žejni abstinenti!

K koncu naj še omenim, da bi bil mogočni Breclj veliko bolje storil, da bi bil na onem shodu razpravljal, kako bi se dalo čimprej prodati po primerni ceni letošnji vinski pridelek, kateri je skoro edin dohodek zlasti našim Vrhovcem in Presercem. Pa tudi pohvalil naj bi bil pridne vinorejce in vino, ki je letos res izobno in katero mu je še vselej uga-jalo! — Saj se poznamo! Menda je tudi „Slovenec“ počastil dotični dopis „Soče“. Naj mu tekne! Najbrže ima tudi on abstinente, ki bi našim ne delali sramote.

Iz goriške okolice.

Iz Ajševica. — Zopet je zapel v „Gorič“ z črne 2. t. m. znani kos svojo staro in obrabljeno pesem, s katero odgovarja „Sočine-mu“ dopisniku iz Ajševice v št. 17. t. l. — Cela vsebina dopisa ni pač nič drugega kakor navadna traza in slabo otesana zafrkacija. To potrjuje, da je moral biti dopisnik močno razburjen in radi tega se mu ni posrečilo, udariti pravo struno.

On pravi med drugim, da se je na Ajševici dovršil težak porod, in da so neki učenjaki čakali 7 tednov z odgovorom na „Goričin“ dopis z dne 22/12 l. l. — Da tu nimamo učenjakov, nam ni treba praviti. Da pa tudi on ni tak „učenjak“, kekor se hvallita, to je nam vsem znano. Mi ne potrebujemo nikakih učenjakov, kadar hočemo kakega zdradžbarja potipati — posebno znanega „Goričinega“ depisnika — zadostuje nam

naša žuljeva kmetka roka. Ako bi imeli toliko časa na razpolago in toliko hudobije, kakor „Goričan“, bi ne bili čakali toliko časa z odgovorom, marveč bi mu bili že poprej in tako zasolili, da bi mu bili ušesi zrasi eno „ončo“ daljše. Gradiva imamo dovolj — celo na izbero.

Kaj je vse „Goričin“ dopisnik izbruhnil v prvem dopisu, se natančno ne spominjamo več. Povemo mu pa na tem mestu, da ga čaka lepa nagrada, ako nam dokáže slučaj, da bi kedaj odbor postopal nekorektno napram društ. pravilom. Težak je vsak porod, a tudi ta se ne da lahko rešiti. Je-li? gospod „Goričan“! Svetujemo vam: „Le počasi po strmem klanci“. Očitanje, ki nam je predbacivate, da smo obrekovalci, je le pri vas doma; to že vrabci na strehi vedo.

Vaše kleščé so jako slabe. Še tisto, kar ste nam bil odrgal, ne morete držati; moti vas zapuščajó. Skoraj vsi mladeniči, ki so se na vaš pritišk ločili od nas, so se povrnilo zopet v naš tabor. Vidite! tako nas držite. — Kmalu ostanete osamljen — morda vam bodeta „paradirala“ še k večjemu dva „general“ majhnega kalibra. Ako pa vojskovodja nima vojakov, mu slaba prede. Vidi se na mah, da nimate sreče za nobeno organizacijo. Vaš načrt je splaval po vodi in povemo vam v brk, da iz te moke ne bodete pekeli kruha na Ajševici. Prosto vam je zabavljati proti nam, saj s tem le množite naše vrste.

Na prvo vprašanje, ki nam je stavite, smo vam že gori deloma odgovorili, dostaviti nam je še, da sam vaš nered odvrča mladeniče od vas. Naši mladeniči uvidevajo, da z vami ni posla in nočejo biti „od komando“ vašega dolgega jezika.

Kar se tika napada na „zvezo narod. društev“, nismo mi poklicani, da bi jo na tem mestu branili, morda da se oglasi spretnega roka, katera vas nekoliko osiba.

Ako se že v začetku ni društvo razvilo, kakor smo želeli, pripomogli ste pa le vi sam k temu. Pribiti pa moramo resnico, da kljub vašim slabim nakanam se je društvo povoljno razvilo. Začeli smo skromno delati, a pri obč. zboru nam je ta skromnost pokazala mnogo dobrega. Naš „minister“ financ nam je pložil čist račun, in na obče začudenje konstatiral, da je ostal prebitek v blagajni. — Altro che razočaranje.

Kakor že omenjeno, prosto vam je bruhanje, mi pa bomo hodili po začrtani poti. Veseli nas, da je naše seme padlo na dobra tla. Na vaša morebitna izzivanja težko da dobite od naše strani odgovora, ker s človekom, kateri podira vse dobro, nočemo imeti opraviti; nadalje gradivo, katero imamo v zalogi, bi vam lahko škodovalo — avete capito.

Konečno pozivljamo naše društvenike, naj hodijo po poti, ki jim je začrtana, ker gotovo zmaga bo naša.

Gramofon.

Iz Podgore. — V nedeljo dne 7. t. m. je priredilo »Pevsko in tamburaško društvo Podgora« izlet skozi Grojno do Sv. Florijana, potem skozi Pevmo nazaj v Podgoro. Na poti se je pelo narodne pes-

(Dalje v prilogi.)

— Da, ima nekega varovanca, kakor ste rekli, Veličanstvo, in ta varovanec se imenuje vikomt Brageloneski.

— Kaj bi rekel njegov varuh, ko bi se dal temu mladeniču kak polk?

— Morda bi vzprejel.

— Morda!

— Da, če bi ga Vaše Veličanstvo samo prosilo, naj vzprejmo.

— Kakor ste rekli, gospod, to je čuden človek. Prav, mislila bom o tem, in morda ga poprosim. Ali ste zadovoljni, gospod?

— Da. Veličanstvo, toda nečesa vendar kraljica ni še podpisala.

— In to je najvažnejše,

— Potrdilo pogodbe?

— Da.

— Čemu? Pogodbo podpisem jutri.

— Nekaj vam lahko zatrdim, Veličanstvo, pravi d' Artagnan: če ne podpišete pogodbe danes, je pozneje ne boste utegnili podpisati. Blagovolite torej, prosim vas, pod ta seznamek, ki ga je sestavil gospod Mazarin lastnoročno, kakor vidite, sledeče zapisati.

»Potrjujem pogodbo, ki so jo predložili Parižani«.

Ana je bila ujeta, ni se mogla več umakniti, podpisala je. Toda komaj je dela pero iz roke, ko se je vzbudil v njej ponos kakor vihar, in spustila se je v jok.

D' Artagnan se je stresel, ko je videl te solze. V teh časih so torej kraljice jokale kakor navadne ženske.

Gaskonec je zmajal z glavo. Videti je bilo, kakor da ga pečejo te kraljeve solze v srce.

— Milostljiva gospa, je rekel ter pokleknil pred kraljico, poglejte tega nesrečnega plemiča, ki vam kleči pred nogami: prosi vas, da mu verujete, da mu bo na vaš migljaj vse mogoče. On zaupa v samega sebe, zaupa v svoje prijatelje, in tako hoče zaupati tudi v svojo kraljico; dokaz, da se ničesar ne boji, da nima nikakih skrivnih mislij, naj vam bo to, da privede Mazarina Vašemu Veličanstvu brez vseh pogojev. Tu, milostljiva gospa, vzemite svoje podpise nazaj; če mislite, da mi jih morate vrniti, storite to, toda od tega trenutka vas k ničemu ne silijo.

In d' Artagnan vrne Ani Avstrijski kleče z začetim pogledom, polnim neustrašenega moškega poguma, vse te papirje, ki jih je moral drugega za drugim s tolikim trudom iztisniti od nje.

Šo trenutki, — zakaj dasi ni vse dobro, vse vendar tudi ni slabo na tem svetu, — so trenutki, ko se tudi v najbolj suhih in v najbolj hladnih srcih vzbudi plemenito čuvstvo, ki se izraža v solzah velikega ginjenja, a to čuvstvo zamori razum in ponos, če mu ne pride takoj v začetku kako drugo čuvstvo na pomoč. Ana Avstrijska je doživela tedaj tak trenutek. S tem, da se je d' Artagnan vdal lasnemu ginjenju ter se v tem združil s kraljico, je izvršil čin velike diplomacije; in zato je bil tudi takoj poplačan za svojo spretnost ali nesebičnost, kakor že hočemo pripisovati način njegovega ravnanja njegovi bistroumnosti ali njegovemu srcu.

— Prav imate, gospod, pravi Ana Avstrijska, nisem vas dobro poznala. Tu imate podpisane akte,

vračam vam jih prostovoljno: pojdite in pripeljite mi kardinala kakor hitro mogoče.

— Milostljiva gospa, pravi d' Artagnan, dvajset let je temu, kar sem imel čast za tepetami Mestne hiše poljubiti eno teh lepih rok, jaz imam dober spomin.

— Tu je druga, pravi kraljica, in da ne bo le-vica manj darežljiva nego je bila desnica (in kraljica sname s prsta dijamant skoro enak onemu prvemu), vzemite ta prstan in hranite ga v spomin name.

— Milostljiva gospa, pravi d' Artagnan ter vstane, sedaj imam samo še eno željo, da bi bilo prvo, kar boste zahtevali od mene, moje življenje.

In d' Artagnan vstane ter odhiti iz sobe z ono kretnjo, ki je bila samo njemu lastna.

— Nisem poznala teh ljudij, pravi Ana Avstrijska, gledaje za d' Artagnanom, ki je odhajal, in sedaj je prepozno, da bi jih mogla izkoristiti: v enem letu kralj doraste!

Petnajst ur pozneje sta d' Artagnan in Porthos pripeljala Mazarina h kraljici, in prvi je dobil svoje imenovanje za mušketeriskega stotnika, drugi pa svojo baronsko diplomo.

— No, ali sta zadovoljna? vpraša Ana Avstrijska.

D' Artagnan se prikloni; Porthos pa suče in suče svojo diplomo med prsti ter se ozira v Mazarina.

— Kaj bi pa še radi? ga vpraša minister.

— Govor je bil tudi o podelitvi nekega viteškega reda pri prvem odlikovanju, Monseigneur.

— Toda, saj veste, gospod baron, pravi Mazarin, za to čast treba posebnih zaslug.

Izpred sodnje. — V Bergamaskovi gostilni v Tapoljanu v Furlaniji so prepevali 3 laški fantje: Angel Cecoti, pristojen v Italijo, A. Zuttioni in R. Lepre; peli pa so take laške pesmi, da je bila nevarnost, da izzovejo nemire in prepire. Kaznovani so bili z denarno globo: Zuttioni in Lepre vsak na 50 K, laški podanik, ki je bil seveda najbolj glasn, pa na 70 K.

S svojo materjo se je kregal ter jo tudi lahko ranil 32 letni poročeni Ivan Zorzut iz St. Ferjana. Sodnja mu je prisodila za to, 14 dni zapora z dvema postoma.

Gledé javnih stranišč je bilo vedno polno tožba v Gorici. Kar je, je nagnusno. Napravijo se na več krajih čedni prostori za K 21.600, katere je dovolil sinoči mestni svet goriški; epo bo na Travniku.

Španski sleparji pošiljajo v naše gore dan za dnem vabliva pisma, v katerih obetajo velik dobiček, če se stori, kar zahtevajo. Mislino, da je vsa reč že tako pojasnjena, da ne sede nihče več na limanice pometenih španskih sleparjev!

»Via Silvio Pellico« se imenuje nova cesta s Korna na Gorišček. Tako je sklenil včeraj goriški mestni svet.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti Glibich. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 14. do 21. t. m.

Ustulca: Nekaterim dop.: Prihodnjic. V K: Ne kaže pričeti. Sledi pismo.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Nedeljski počitek v Gorici. — Določen je tako-le: V brivnicah je dovoljeno delo ob nedeljah od 7. zjutraj do 3. pop.; v trgovinah z jestivimi od 7. do 10. zjutraj, izvzemši meseca julij in avgust, v katerih počiva vse nedeljsko delo; za vse druge trgovine velja nedeljski počitek skozi celo leto; v kontu rjih se sme delati le v slučaju nujne potrebe od 9. do 11. dop.; pri posredovalnicah za službe od 8. do 11. dop. ali vsak uslužbenec mora biti prost vsako drugo nedeljo.

Obrtno šolstvo v Solkanu. — V Solkanu se je ustanovil stalni popotni pouk za mizarje. — Pouk je neobvezen. — Potovalni učitelj je na razpolago vsak dan od 8—12 predpoldne onim mizarjem, ki želijo vsakovrstnih strokovnih pojasnil. Med tem časom si lahko vsak ogleda uzorne predloge stavbinskega in pohištvenega mizarstva, kakor tudi vzorce tehnično-dovrševalnih del, katere si, v slučaju uporabe, tudi lahko izposodi. — Popoldne je določen čas za obisk interesiranih delavnic. Pouk v strokovnem risanju je razdeljen v dva kurza in sicer za mojstre ob četrtkih od 6—8. zvečer in za pomočnike ob nedeljah od 10—12. predpoldne. Da se v Solkanu zna ceniti važnost strokovne izobrazbe, priča to, da se občina ni ustrašila stroškov nastalih z razpolago učnih prostorov, in da se je prijavilo v risarske kurze 77 mojstrov oziroma pomočnikov.

Goriški oddelek zveze avstrijskih industrijancev. — V nedeljo 31. januarja se je vršil v sobani goriške trgovske in obrtne zbornice pod predsedstvom gospoda Josipa Mulitscha redni občni zbor tega društva. Predsednik se je pri tej priliki spominjal predsednika viteza Ernesta Holzerja; nato je društvenik Zoff poročal o akciji, ki jo je izvrševalo društvo leta 1908. v prilog deželne industrije. Potem je predaval tajnik dunajske centrale dr. Zimmermann o: davku in vrednost poslopij, načrtu socialnega zavarovanja in vodnih pravilih. Končno se je vršila volitev odbora za leto 1909. Izvoljeni so bili po vzkliku: J. Mulitsch predsednikom, V. Vianello podpredsednikom, E. Breitner, A. Orzan, A. F. Polley in G. Rollett odborniki.

Organizacija slov. trg. potnikov. — Kakor smo že svoječasno poročali, je vlada potrdila pravila osnujočega se društva slov. trg. potnikov. — Danes pa naznanjamo, da je svoj pristop k društvu prijavilo že precejšnje število g. tovarišev, iz tega se razvidi, da je bila organizacija res potrebna, ter vlada v interesovanih krogih mnogo zanimanja za društvo. Tudi podporni člani so se že oglasili. — Je pa še nekaj g. tovarišev, koji še niso vposlali prijavnice in kojih ne smemo pogrešati v naših vrstah. Prosimo torej, da nam svoj pristop čim preje naznanijo.

Pripravljalni odbor.

Na izvoznem trgu v Gorici je bilo prodanega lani raznega sadja in drugih pridelkov 75.702 kvintala za vrednost K 1.980.436. — Kdo ima glavni dobiček od vsega tega?

Čebelarški shod v Dornbergu. Dne 19. t. m. ob 3. uri pop. se bode vršil čeb. shod v šoli v Dornbergu. Vabljeni so k temu poučnemu shodu vsi domači, kakor tudi čebelarji iz sosednjih občin. Predaval bode o čebelarstvu g. A. Likožar, nadučitelj in čeb. strokovnjak v Ljubljani.

Opozarja se na novo slovensko gostilno v Kapucinski ulici št. 2 (prej Katnik), katero je prevzel znani krčmar Lasič Anton. — Gostom je na razpolago poleg na novo preurejenih gostilniških prostorov tudi kegljišče in prostor za balincanje. — Postroženo pa bode z izvrstno vipavsko kapljico, pivom in jedjo.

Otvoritev postajališča Lazaret-Rižan. Dne 15. sušca t. l. se otvori med postajama Dekane-Koper v km 19.005 lokalne železnice Trst-Poreč ležeče postajališče Lazaret-Rižan za osebni in prtljažni promet. Vozovnice se izdajajo v vlak, prtljaga se odpravlja doplačilnim potom.

Konjski semenj v Gradišču ob Soči bo dne 29. aprila t. l., in sicer bodo pregledovali in menda tudi kupovali kobile; zahteva se visokost 1.58 do 1.68 m, starost 4 do 10 let, dober hrbet; gibanje pravilno. Kobile moraje biti iz državnih hlevov ali vsaj iz znanih.

Za preskrbo Gradišča ob Soči z vodo je dovolilo poljedelsko ministerstvo 6000 K prispevka k troškom, ki so določeni na 18000 K.

Opozarjamo na oglas manufakturne trgovine A. Bisail v današnji številki »Soče«.

Na Balkanu.

Po nekaterih poročilih bi bila evropska konferenca že zagotovljena; razpravljala bi samo o koncesijah, ki jih ima dati Avstrija Srbiji in Črnigori. V dunajskih merodajnih krogih pa sodijo položaj za veleresen; sodi se, da Avstrija stavi Srbiji ultimatum gledé odgovora na zadnjo intervencijo poslanika Forgacha pri srbski vladi. — V srbski skupščini je bil včeraj prečitan načrt zakona o posojilu 5.400.000 dinarjev v oboroževalne svrhe.

Politični pregled.

Postansko zbornica. — Dr. Šusteršič je utemeljeval svoj predlog o bosanski agrarni banki; protestiral je proti temu, da se je dal ogrski agrarni banki privilegij, da uredi kmetsko vprašanje v Bosni na svojo roko; neslo bi jej ogromne dobičke. Ta banka ima že po svojih pravih namen omogočiti madjarskim borznim spekulantom, da izsesajo kmeta do krvi. Kmetje se bodo na ta način odirali ne pa osvobojevali. Madjarska bi si tako pokorila Bosno. Vprašal je zato vlado, kaj misli storiti, da prepreči atentat Madjarov na Bosno? Biliški je odgovarjal, da bo avstrijska vlada ščitila avstrijske koristi. Predlogu dr. Š. se je pridružil dr. Sylvester in dr. Renner. Šusteršičev predlog je bil soglasno sprejet. — Včeraj je bil vihar v zbornici. K predlogu dr. Hajna gledé preganjanja češkega časopisja je govoril tudi pravosodni minister Hochenburger, na katerega so kričali češki radikali: Sramota, ven z njim, poveljnik vseh špiceljnov! Potem je bila debata o Klofačevem predlogu gledé agentov-provokatorjev pri praški policiji.

Zbornica je prešla na dnevni red: prvo čitanje rekrutnega kontingenta. Prvi se je prijavil za besedo posl. Demšar.

Laški listi konstatujejo z zadoščanjem, da je poslanska zbornica izročila vladni načrt o laškem vseučilišču budgetnemu odseku brez prvega čitanja!

»Slovenska jednota« je sklenila, da bo nastopala pač strogo proti ministerstvu, toda ne z obstrukcijo, ker bi tej sledilo le zopetno zaključenje državnega zbora. Sklepu so se podvrgli sicer tudi češki radikali, toda v zbornici so kričali na ministre, o predlogu soc. dem. Nemca, naj se otvori debata o izjavi min. predsednika, so potegnili s soc. demokrati. »Jednota« torej ni prav prava jednota.

Pravosodni minister Hochenburger je doživel v zbornici poraz. Neka stranka je tožila zunanjega ministra Aarentala na odškodnino. Sodnja je odredila razpravo, ali sek. šef v pravosodnem ministerstvu Schauer je prijel sodnijo, kako da je mogla tožba sprejeti in odrediti razpravo. Razpravo pa je bil sklenil senat. Na nujni predlog dr. Stranskega v tej reči je absolutna večina poslanske zbornice se izrekla zoper vlado in zoper Hochenburgerja. Mož bi moral odstopiti.

Dr. Ryhář je vložil predlog za zboljšanje položaja c. kr. pilotov in kurilcev, zlasti za znižanje let na 30.

Soč. kmetijsko-hercegovački klub general Winzar je odstopil ter pri odstopu naglašal, da ne more ostati na svojem mestu, ker ne pozna jezika. Imenovan je na njegovo mesto general Varesanić, ki zna hrvatsko-srbski. Z zadovoljstvom se jemlje na znanje naglašanje, da je potrebno v anektiranih deželah popolno znanje deželnega jezika. Zakaj pa ni tako že zdavnaj v deželah, ki niso šele včeraj prišle pod avstrijsko žezlo? Zahtevamo, da velja tudi za naše dežele to, kar se je tako naglašalo za potrebno glede Bosne in Hercegovine.

Razne vesti.

Slovensko akad. društvo »Ilirija« v Pragi vabi na redni občni zbor, ki bo dne 17. marca 1909. ob 8. uri zvečer v prostorih v restav. »u Pokornych« Ječna ul.

Po pogrebu kmeta Ivana Takoreca v Vel. Be krevku so žalovali gostje po pokojnem s tem, da so pili šnops. Dva sode so ga izpili. Rezultat: 40 gostov deloma mrtvih, deloma se bora s smrtjo.

Letosnje orožne vaje. — K letošnjim orožnim vajam rezerve in nadomestne rezerve, katere prvi turnus se prične z aprilom, bo vpoklicanih 4900 rezervnih častakov in 278 000 mož.

Za lakoto je umrla v Bezierju neka beračica po imenu Anastazija Fournir. Po njeni smrti so našli v sobi 5000 frankov, katere je skrbno čuvala, tako da si ni privoščila niti najpotrebniše hrane.

Steselj pomiloščen. — Iz Petrograda javljajo, da je car pomilostil generala Steslja, ki je bil obsojen na 10 let ječe.

300 izseljencev se je vrnilo s parnikom »Alice« v Evropo iz Newjorka. Parnik je priplul v Trst včeraj.

Razmesarjeno truplo nekega N. Popazzi so našli na železniški progi pri Vodnjanu v Istri. Popazzi se je sam vrgel pod vlak.

22 umorov je bil obtožen okrajni poveljnik v državi Kongo belgijski poročnik Arnold. 22 zamorcev je po krivem poslal v smrt ter zagrešil še druge zločine. Obsojen je na 12 let ječe.

Velik ženski klobuk. — Elegantne dame bolehalo sedaj na velikih klobukih. V Pragi je hotela neka taka dama z ogromnim klobukom vstopiti v neko trgovino. Pa ni šlo, ker je bil klobuk prevelik. Zvijala se in skakala, pa le ni mogla skozi vrata. Nabralo se je hitro polno občinstva, in celo tramvaj se je moral vstaviti. Slednjič je morala sneti klobuk z glave, da je prišla v prodajalno.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsejnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na delih (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Uradnik išče značno sobo s prostim vvhodom, če mogoče z uporabo vrta. — Naslov pové upravnistvo.

POTNIKE.

ki so dobro uvedeni v hotelih, restavracijah, kavarnah in trafikah, sprejme proti visoki proviziji tovarna za reklamne predmete. — Specijaliteta: čipke in servijete iz papirja. Ponudbe z referencami naj se pošlje na: B. Altschul, Praga Tischlergasse 20.

Zahvala.

Tem potom izrekamo najsrčnejšo zahvalo za obilo spremstvo pri pogrebu, kakor tudi za tolažbo med bolznijo pokojne matere, stare matere, tebe:

Marije Mozetič-Kadunc

predragim sorodnikom, prijateljem in znancem bodisi v mestu Gorica, kakor tudi dragim rojakom v Prvačini, posebej pa darovateljem vencev. — Bog stotero povrni.

GORICA-PRVAČINA, 18. marca 1909.

Zalujoči ostali.

mi. — Ko smo došli do št. Ferjana in vdo-
bili prvo »vinske abstinenco« zbirališče,
smo kar trumoma šli notri; mislili smo, da
prevrčemo vse »pašarete«, pa glej smolo
nislo šle namv slast, kakor pravim »vin-
skim abstinentom«; tako smo se vina loti-
li, kakor najbolj goreči pašaretarji. Potem
smo zapeli par lepih narodnih pesmi. Tu-
di naših starih očetov sv. Cirila in Metoda
nismo pozabili, ampak darovali smo jim
2 kroni 50 vinarjev, ker sta nam
rekla, da imata veliko otročičev pre-
živeti, katerim preči sicer narodni pogin.
Izlet je vspel lepo. Le tako naprej!

Sokol v Mirnu je imel v nedeljo 7. t.
m. svoj I. redni občni zbor, katerega sta
posetila tudi dva odposlanca goriškega
Sokola: br. Dr. Levpušček in br. Bregant.
Po nagovoru brata staroste se je oglašil k
besedi br. dr. Levpušček, kateri nam je v
kratkem in jedrnatem govoru očrtal so-
kolsko idejo. — Iz poročila br. blagajnika
smo doznali, da naše denarno stališče ni
baš ugodno. Sicer če pomislimo, da delu-
je društvo komaj pet mesecev, se pa k
čistemu preostanku 84 K ne more kaj re-
či. — Brat načelnik nam je potem v krat-
kih besedah očrtal naše sokolsko delova-
nje v minulem letu ter nas pozival k
vstrajnemu delu, ker se že bliža doba iz-
letov. — Novi odbor se je konstituiral
sledede: br. Fr. Sandrin starosta, br. Julij
Jakil podstar., br. R. Faganeli načelnik;
bratje Pavel in Ant. Faganeli, Danilo Pav-
letič, Alb. Vižintin, Kogoj Jož., Tribušon
Ldv., Vinko Ferletič in Jož. Devetak od-
borniki.

Pozneje smo se zbrali v veseli druž-
bi ter ob navdušenem govoru br. dr. Lev-
puškega, kateri nas je pozival, da naj si
ustanovimo svoj lastni dom, nabrali lepo
vsoto 196 K; in sicer so darovali: Jož.
Pavletič in Andr. Jakil po 50 K; Fran
Sandrin in Jožef Marmolja po 20 K; Pavel
Faganeli, dr. Levpušček in Al. vd. Faga-
neli po 10 K; Urbančič Al., Mihael Faga-
neli in Edv. Praprotnik po 5 K; N. Breg-
gant 3 K; Fr. Jakil, Iv. Komidar, Helena
Faganeli in T. po 2 K. — Bratska Vam
hvala! Na zdar!

Iz bovškega okraja.

Iz Bovca. — Ne vemo, iz katerega
vzroka ni dobilo učiteljstvo plače za me-
sec marec že dosedaj. Mislimo pa, da je
krivda v Tolminu. Ako že noče g. Lasič
delati na to, da dobi učiteljstvo pravočas-
no plače, moral bi pa g. Prinzig skrbeti
za to. Omenjena gg. sta gotovo dobila
svojo s težkim delom zasluženo plačo že
1. marca. — Turške razmere!

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcn trpeče neprekosljivo sredstvo
katero ima prednost pred vsemi drugimi dra-
stičnimi čistil. kroglicami in grenčicami.

Cena orig. škatlje K 2.-
Ponarejanje se sodniško zasleduje.

Moll-ovo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine
olajšajoče in okrepjujoče sta-
romano sredstvo proti tiganju
in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 1.90

Na prodaj po vseh lekarnah
in mirodlinicah. Glavna lekarna

A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, I.

Tuchlauben 9.

Zaloga v Gorici v lekarnah: G. Cristofoletti,
A. Gironecchi.

Domače vesti.

P. n. gg. naročnikom: Prosimo vse one p.
n. naročnike, ki so še na dolgu z naročnino,
da jo poravnajo čim prej; druge prosimo
plačila za tekoče leto.

† Fran Kokole, nadučitelj v Podbrdu,
je umrl v petek ob 1. zjutraj v bolnišnici
usmiljenih bratov v Gorici. — Ta vest je
zenadoma pretresla vse znance in prijatelje
pokojnika, kajti o kaki bolezni ni bilo nič
slišati. Vzrok je ta-le: Pokojni Kokole je
imel že več časa sitnosti z jednim zobom,
kočnjakom. Da bi se ga odkrižal, je prišel,
pred dobrim mesecem v Gorico k zobozdrav-
niku. Ali zob je bil tako razraščten, da je
imel zobozdravnik veliko opravila, predno ga
mu je izdri po koscih. — Ali s tem še ni
bilo konec težav. Bol ni ponehala. Pred 8
dnevi je začel otekati, ali ni prišel takoj v
Gorico; ko je pa končno prišel, je bilo že
— prepozno; izvršili so sicer razne opera-
cije v ustih, na vratu, v grlu, a zaman: pri-
družila se je še pljučnica in prišla je smrt.
— Pokojni Kokole je bil rodod iz Koba-
rida, osem let poročen v srečnem zakonu z
vrlo mu družico gospo Olgo rojeno Likar,
brez otrok. — V Podbrdu je bil jako pri-
ljubljen in spoštovan. — Pogreb bo jutri ob
9. predpoldne izpred bolniške kapele. N. p.
v m. I. Preostajim naše iskreno sožalje!

Za slov. šolo v Krmnu se je nabralo pri
zabavi v Medani K 341.

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je
nabral g. posestnik in gostilničar Alojzij
Mavrič v Fojani na ženitovanjski gostiji
ob priliki poroke g. Josipa Kren iz Fojane
9 K 06 v. — Živel! Hvala lepa!

Darovi za „Dijško kuhinjo“. — Nabiralnik
v gostilni pri Fonu v Solkanu je dal šesti
znesek 17 K, doslej skupaj 66.79 K. Fr.
Lavrič, žel. revident, je prispeval za marec
1 K. — Veselo omizje pri „Fruškarcu“ na
Preserjih pri Ribemberku nabralo dne 7. III.,
opazivši nakaadne vspehe zadnjega antialko-
holičnega predavajca dr. Breclja 6 K. Vrhu
tega daroval Štefan Hmelak 1 K v nadi, da
se mu ne bode več sanjalo o tako strašnih
želodcih kakor preteklo noč. — Vsled darila
pok. prof. Jesenka v Trstu je bilo izplačanih
60.25. — Na račun mesečnine je prišlo 9
K in v blagu 6.60 kg slanine in 20 kg moke
ze polento.

Na Erzlju pri Vipavi je umrl Jos.
Ferjančič, zvest pristaš napredne stranke.

Ali res podpira „Mont“ klerikalce? —
Goriški „Mont“ je edina hranilnica v
deželi; ta zavod je edini, ki more spreje-
mati pupilarne denarje. Celó naprednjaki
so siljeni, da tu vlagajo denarje otrok, občin
in drugih korporacij. — S tem denarjem raz-
polagajo edino nadškof in dva žup-
nika v Gorici, ne da ti gospodje sami ga-
rantujejo le z enim samim vinarjem. Da so
prišli na svoja mesta v Gorici, je bil le
slučaj, — in ta slučaj jim je dal v pest
tudi — edino hranilnico v deželi.
Kaj takó nenormalnega ni kmalu najti v
Evropi. — Zdej, ko se je toliko razpravljalo
o „Kranjski hranilnici“, je vredno,
da preiščemo malce razmere pri goriškem
„Montu“: kako je prav za prav s tem privi-
legovanim zavodom? Kakošna je tista pod-
laga, ki naj daje celó pupilarno varnost! In
končno: Kam gre dobiček tega edinega
deželnega zavoda, ki uživa privilegij — hra-
nilnice! Vprašati treba: Ali je res, da se
razdeljuje veliko število tisočakov kar na
slepo zaupanje v našo politikujočo duhov-
ščino? — Zato bi radi vedeli, da „Gorica“
in „Prim. Lis“ odgovorita: Koliko denarja
so doslej dobili duhovniki po deželi? Kam je
šel ta denar? — Zahtevamo odgovor brez
slehernega zvijanja! Tu naj „Gorica“ — od-
govarja, mesto da sprašuje o rečeh, ki njo
nič ne brigajo!

**I. redni občni zbor slovenskega de-
lavskega stavbenega društva »Svoj dom«**
v Gorici se vrši v soboto, dne 27. t. m. ob
8. uri zvečer v hotelu pri »Jelenu« z na-
slednjim dnevnim redom: 1) odobrenje
letnega poročila ravnateljstva; 2) odo-
brenje računskega sklepa; 3) volitev 3
članov ravnateljstva, 2 namestnikov in 2

rač. preglednikov; 4) določba remunera-
cij ali nagrad.

Ako bi bil ta občni zbor nešklepčen,
se vrši drugi uro pozneje istotam.

»Kdo ve svetovati?« — »Prismojenec«
strašno joče radi mladine, kako da je ne-
znansko pokvarjena. Potem pa hinavsko
vprašuje: »Kdo ve svetovati?« Odgovor
pa je že tudi v tistem »Prismojencu«.
Svetovati bo vedel tisti Jaka iz »kratkega
časa«, ki je bil padel v vodo, se zapletel
v korenike, in ko ni vedel, kako se odtr-
gati, je šel domov po nož, porezal koreni-
ke in se rešil. Do tega naj se obrnejo kle-
rikalci, ta bo znal svetovati!

Razglas — C. kr. ministerstvo za želez-
nice je dovolilo s svojim odlokom 12./2 1909,
št. 704 14/19 08, da se zviša na lo-
kalni železnici Gorica-Ajdovšči-
na brzina od 25 na 35 km za uro.

Radi tega se občinstvo opozarja, da
mora biti od sedaj naprej bolj oprezno pri
prehodih in prevozih čez rečeno železnico in
še posebej, da mora natančno paziti na sva-
rilne znake bližajočih se vlakov.

To se daje na obče znanje vsled ukaza
c. kr. namestništva v Trstu. C. kr. okrajno
glavarstvo v Gorici.

**Netaktnost goriškega deželnega od-
bora.** Zadnjič smo omenili na kratko, kak-
šno netaktnost je zagrešil goriški deželni
odbor. Pismo drž. poslanca Hribarja se
glasi:

»Dunaj, 9. marca 1909. Veleoslavnemu
deželnemu odboru mejne grofije Goriške
v Gorici. Ko ste se obrnili do mene, da
vam posodim načrt železnice od Idrije do
goriške meje, storil sem to prav rad. V
časnikih pa čitam, da ste sklicali v Sv.
Lucijo nek shod v zadevi železniške zve-
ze Idrija-Sv. Lucija in da ste k temu sho-
du povabili »kranjski konsorcij«, v čigar
imenu se je povabilu odzval idrijski dekan
Arko. Nimam navade biti nevljuden; to-
da v tem slučaju vendar ne morem dru-
gače, kakor očitati vam skrajno netak-
tnost. Če ste vedeli, da je v mojih rokah
splošni načrt za progo Vrhnika-Idrija in
Idrija goriška deželna meja in ste se za
priposlatev poslednjega dela načrta obr-
nili do mene, bil bi vsaj postulat navadne
vljudnosti, da k posvetovanju v Sv. Lu-
ciji povabite oni konsorcij, v čigar imenu
je bil izgotovljen načrt, ki ste ga takrat,
ko ste vabila razpošiljali, imeli že v rokah.
Ker tega niste storili, prepuščam vam sa-
mim sodbo o tem, kako naj se krsti tako
ravnanje. Umeli boste tudi, da sedaj niti
trenotka več ne morem puščati v Vaših
rokah izposojenega vam načrta ter da
vas zato kar najodločneje pozivljam, vr-
niti mi ta načrt. — Z odličnim spoštovan-
jem vdani Ivan Hribar l. r.«

Pismo je tako jasno, da ni treba no-
benega komentara. Vidi se, kako je pri-
pravljten naš. sl. dež. odbor vedno storiti
kaj proti naprednjakom, da je zadovol-
ljen Berbuč, da potem še bolj kima in
molči, kjer bi moral odločno govoriti.

Poboljševalnico za mladoletne kaz-
nenice misli zgraditi društvo, kateremu
je namen, priversti tako mladino zopet na
pravo pot, v Poljski ulici v Gorici. —
»Corriere« se bridko pritožuje, češ, da je
proti zgradbi v Poljski ulici vložilo pro-
test neko slovensko društvo, kaj da misli
to društvo, da ne ve, da so v zavodu tudi
slovenski otroci itd. — Na to povemo
»Corrieru«, da je vložilo protest proti zi-
davi poboljševalnice v imenovani ulici o-
koli 60 laških posestnikov, slov. stav-
bena zadruga »Svoj dom« pa je vložila
protest na prošnjo nekaterih teh laških
posestnikov, med katerimi jih je nekaj, ki
imajo med laškimi meščani ugled in vpliv.

»Piccolo« pa je stopil še malo dalje ter
pravi, da ne razume protesta od sloven-
ske strani, ker v zavodu so skoro sami
slov. kaznenci. Lažnik! Naj bo le tiho na

to stran, kajti večina onih dečkov, ki za-
idejo prezgodaj na krivo pot, je laška. Saj
vemo, kaka vzgoja otrok je med »gori-
ziani«!

Statistika pelagre. — Iz razkazov o
štetju pelagroznih v štirih sodnih okrajih
političnega okraja gradiščanskega po-
snamljemo sledeče: Koncem leta 1908. je
bilo v vsem političnem okraju 1330 pela-
groznih; od teh 542 moških in 788 žen-
skih. Najmanj pelagroznih se je konštato-
valo v sodnem okraju korminskem, t. j.
okoli 100 in v gradiškem okraju, to je tudi
okoli 100; v tržiškem okraju je bilo 168
pelagroznih; sodni okraj červinjanski sam
ima 962 pelagroznih. Ako se hoče v šte-
vilkah povedati, kako je pelagra razširje-
na, so le podatki ljudskega štetja iz leta
1900. na razpolago. Ako vzamemo za
podlago te podatke, dobimo, da znaša 962
pelagroznih v červinjanskem okraju
3.7% vsega prebivalstva, ki šteje 25.866;
v tržiškem okraju 168 pelagroznih 1%
vsega prebivalstva, ki šteje 15.611; v
krminskem okraju 100 pelagroznih 0.5%
vsega prebivalstva, ki šteje 17.496; in v
gradiščanskem okraju 100 pelagroznih
0.9% vsega prebivalstva, ki šteje 10.900.
Med občinami červinjanskega okraja, kjer
je pelagra najbolj razširjena, zavzemajo
prvo — dasi žalostno — mesto občine
Oglej z 222 pelagrozni (od 2.219 pre-
bivalcev, torej nad 9.5%), Fiumičel z 223
pelagrozni (od 3.238 prebivalcev, torej
6.8%), Terc s 149 pelagrozni (od 604
prebivalcev, torej nad 24.6%) in Skodo-
vaka s 76 pelagrozni (od 795 prebival-
cev približno 9.5%). Glede na starost
1330 pelagroznih, jih je največ od 10 do 15
let starih (327), potem od 30 do 50 let
(288), od 50 do 70 let (239) in končno od
15 do 20 let (154). Skoro v vseh starost-
nih vrstah je pretežna večina pelagroznih
ženskega spola, zlasti pa v starostni vrsti
od 30 do 50 let, ki je v njej 235 slučajev
pelagre, proti 53 slučajem, ki odpadejo na
moški spol; torej nad štirikrat več.

Glavnik goriških »novostrujarjev«, Fr. Krem-
zar, priobčuje v zadnji številki »Domoljuba«
zopet polno nesramnih dopisov. Nekega go-
spoda imenuje »staro pijanduro«, gostilničarje
in trgovce zmerja z »jaro gospodo«. — Taki
suroveži so torej »novostrujarji«! Prizadeti
jim že plačajo po zaslužnju.

Društvo furlanskih učiteljev bo imelo
svoje zborovanje v Gradišču ob Soči dne
28. t. m.

Zopet samomor vojaka. — V vojašnici na
Travniku v Gorici se je vstrelil včeraj s
puško v srce 22 letni vojak 47. pešpolka,
po imenu Ivan Proš, doma s Štajerskega.
Bil je takoj mrtev.

V Avčah bodo kmalu občinske volit-
ve. »Prismojenca« nekoliko skrbijo, zato
že steza svoj jezik pa pravi, da napred-
njaki agitirajo okoli, da bo občina vzdrže-
vala klerikalno »izobraževalno društvo«,
ako zmagajo klerikalci. — Že utegne biti
tako. Pri klerikalcih je vse mogoče. Zato
proč z njimi!

Malá stanovanja. — O malih stanovanjih
za Gorico se že dolgo razpravlja, pa jih še
vedno ni. Mestni svet goriški je sklenil vzeti
52 deležev po 500 K, ko se ustanovi društvo
za zgradbo malih stanovanj.

S Cerkljanskega je v »Prismojencu«
v vsaki številki dopisov, ki se odlikujejo
po posebni surovosti. V zadnjem času se
odlikujejo posebno Police. Tam poje neki
kos čudne pesmi, zlasti o »Soči« in »Slov.
N.«. Naj le poje naprej. Pesmi so take, da
odganja vse od sebe. Torej le poj, črni
os!

Lanč se je vstrelil v Gorici gimnazij-
jec iz Trsta Herman Vovk. Pokopali so
ga v Gorici. Sedaj so prenesli truplo v
Trst v družinske rakeve.

Manufakturna trgovina

A. BISAIL - Gorica, v hiši „Monta“

Gospodna ulica št. 2

priporoča svoje novo dospelo blago
za pomladansko in letno dobo.
VELIKA ZALOGA
možkega in ženskega blaga.
Po konkurenčnih cenah.

Normalnotirna železnica

Sv. Lucija-Kobarid.

Svoječasno je bil poveril deželni od-jor izdelanje splošnega načrta za krajevno železnico Sv. Lucija-Tolmin-Kobarid stavbenemu inženirju M. Picha iz Prage. Projektant se je odzval naročilu de-želnega odbora in mu je predložil vse po-trebne načrte.

S tem je napravljen velik korak na poti proti rešitvi te zadeve in zaradi tega se hočemo danes obširneje baviti z želez-nico, ki bo za naše gorske kraje eminentnega pomena.

Potreba in namen projektovane krajevne železnice.

Krajevna železnica Sv. Lucija-Tol-min-Kobarid se namerava graditi kot nor-malnotirna železnica na par. Tekla bo po Soški dolini in bo sprejela v svetovni pro-met ter bo vezala pokrajino od Sv. Lucije do Bovca z glavno prometno črto, t. j. z državno železnico Celovec-Gorica-Trst.

Tolmin je sedež okrajnega glavar-stva in je središče kupčijskega prometa ob srednjem Sočinem toku, dočim se mo-re smatrati Kobarid kot izhodno točko za gorenjo Soško dolino proti Srpenici in Bovcu na eni in za Idrijsko in Nadiško do-lino na drugi strani.

Desna stran Soške doline in rebra pogorja Kolovrat (proti italijanski meji) med Tolminom in Idrijskim niso skoro nič obljudena, dočim je ob levem bregu ne-le v dolini, marveč tudi na gorah mnogo va-si, katerih prebivalci se bavijo s kmetijs-tvom, gozdnim gospodarstvom, s planšar-stvom in z živinorejo.

Radi tega se je projektovala železni-ca ob levem Sočinem toku do Kamnega, dasi bi bil prehod od levega na desni breg pri Gabrijah v tehničnem in ekonomič-nem oziru razmeroma ugodnejši.

Da se je železnica tako projektovala med Gabrijami in Kamnem, so bili odločilni gospodarski oziri in oziri na prebival-stvo Soške doline, in to tem več, ker dru-ga dela ob tej črti niso težavnejša, nego bi bila ob desnem bregu.

Kar se tiče gospodarskih razmer po-krajine, ki leži ob projektovani progji, se opaža, da se kmetuje skoro izključno v dolinah in na neprestrnih pobočjih in da se tu prideluje ponajveč sadje, turšica, aj-da in druge poljščine in krme.

Intenzivna je tu tudi govedoreja; ži-vo govedo se izvažata zlasti k Sv. Luciji, v Tolmin in Kobarid, in ako bi se zgradila železnica, bi se izvažanje še pomnožilo.

Gozdno gospodarstvo daje mnogo dr-vi in stavbnega lesa, ki se izvažata kljub slabim prometnim zvezam v vedno večji meri; ako bi se priskrbele boljše zveze, bi se gotovo dobili še drugi trgi za eks-port lesa.

Kar se tiče kmetijskih in gozdarskih obratov, je sedaj le nekaj mlinov in žag; naravno pa je, da se v tem kraju, ki je bil do pred kratkim popolnoma zaprt svetov-nemu prometu, niso ustanovila industrijska podjetja, ker bi ne mogli tekmovati z drugimi enakimi podjetji, ki imajo boljše prometne zveze in se potemtakem naha-jajo v boljšem položaju.

Tem žalostnim razmeram se je že de-loma odprmo zgradbo državne železnice Celovec-Gorica-Trst, in tu se za-more najboljše opazovati, kako se ob tej progji razmere vedno boljšajo, kako se do-sedanji obrati razvijajo in koliko novih dobrih pozicij za obrate in podjetja se je z novo železnico vstvarilo.

Tudi v krajih, koder bi naj tekla pro-jektovana železnica, se morajo vstvariti pogoji za gospodarski napredek, to pa ne-le na polju kmetijstva in gozdarstva (ki se zamoreta še mnogo razviti), marveč tudi na industrijskem polju, in to tem več, ker so v obili meri dani pogoji za razvoj takih podjetij, zlasti, ker je v teh krajih ljudstvo jako delavno in pridno, nadalje, ker je na razpolago mnogo stalnih vodnih sil Sočinih in njenih številnih pritokov in ker je tu dobiti znatne množine lesa.

Zastopaje to stališče, in prepričan, da bi bila zgradba železnice za nadaljno iz-boljšanje gospodarskih razmer prebival-stva srednje in gorenje Soške doline ve-lekoristna, je dal deželni odbor izdelati splošne načrte, in se zadržno nadeja, da se

bode železnica kmalu pričela graditi, ker je eminentne važnosti v gospodarskem in stratezičnem pogledu in bi bila torej ko-ristna ne-le deželi, ampak tudi državi v obče.

Popis proge.

Projektovana železnica bi se združila s postajo Sv. Lucija-Tolmin na zahodnem koncu le-te in bi vodila najprej para-lelno z bohinjško železnico v smeri proti Gorici, bi se obrnila potem proti severno-zapadu in bi prekoračila Idrijsko po želez-nem mostu. Neposredno za tem mostom bi vozila skozi hrib, ki leži vzhodno od Sv. Lucije, in sicer skozi 370 m dolgi tunel in bi dospela na planoto pri Modrejah v Soški dolini.

Zapustivši tunel bi prekrizala v Tol-min vodočo cesto. Od Modrej bi vodila železnica ob levem Sočinem bregu naprej v severno-vzhodni smeri in bi prekoračila zgoraj omenjeno cesto po mostu. Nato bi krenila bolj zahodno, smer, bi tekla čez potok Godica po mostu; potem bi prekri-žala prej omenjeno cesto in bi dospela čez Urhom, kjer bi se zgradila postaja Tolmin. Tominko na planoto med Tolminom in Sv.

Takoj za postajo bi prekrizala želez-nica cesto, ki pelje v Kobarid, in bi vodila vedno v smeri proti severno-zahodu po dolini ob levem bregu Sočinem.

Železnica bi šla mimo vasi Gabrije, kjer bi se zgradilo postajališče, nadalje mimo Volarjev, kjer bi prekoračila »Mrzli potok«. Tu bi zavzela progja vzhodno smer in bi dospela v vas Kamno, kjer bi se zgradila postaja enakega imena. Nato bi prekoračila Sočo po mostu s tremi o-boki.

Pri izbiranju smeri proge in mesta, kjer bi naj prekoračila železnica Sočo, se je oziralo na gospodarski položaj prebi-valstva v Soški dolini, kakor smo že zgo-raj natančneje pisali.

Po prekoračenju Soče bi železnica dvakrat prekrizala cesto Tolmin-Kobarid, nakar bi tekla med cesto in reko in bi se naslanjala na Sočino skalnato obrežje.

Na tej progji bi prekoračila železnica potoka Lomšak in Kokošjak.

Tu bi dospela železnica na bolj od-prto polje in bi prekoračila potok Dra-ganjšček. V skoro izključno severno-zahodni smeri bi se bližala vasi Idrijsko, kjer bi se vzhodno od vasi zgradilo postajališ-če (s skladiščem) z enakim imenom.

Po prekoračenju potokov Mlinšček in Idrija bi dospela železnica na končno postajo Kobarid. Lega postaje se je iz-brala tako, da bi se zamogla eventualna zgradba železnice po Soški dolini proti Bovcu in Trbižu izriniti brez posebnih težkoč.

Šte: tjo in oddaljenost postaj in postajališč.

Za projektovano železnico so se predlagale sledeče postaje:

1). Postaja Sv. Lucija-Tolmin (skup-na postaja). 2). postajališče in skladišče Modreje; 3). postaja Tolmin; 4). postaja-lišče Gabrije; 5). postaja Kamno; 6). po-stajališče in skladišče Idrijsko; 7). postaja Kobarid.

Razven postaje Sv. Lucija-Tolmin bodo služila popolnemu prometu še postaje Tolmin, Kamno in končna postaja Kobarid, dočim bodeta veljali postajališči s skladiščem Modreje in Idrijsko samo za osebni promet, kakor tudi za tovrni promet s polnimi vagoni; postajališče Gabrije se zgradi samo za osebni promet.

Poprečna oddaljenost postaj bo zna-šala 3.4 km.

Lega postaj.

1) Postaja Sv. Lucija bi se združila s sedanjo postajo Sv. Lucija-Tolmin. 2) Postajališče (s skladiščem) Modreje bi ležalo zahodno od vasi enakega imena v oddaljenosti približno 150 m.

Dovozna cesta bi vodila k javni vaški cesti; bi bila 6 m široka in približno 100 m dolga.

3) Postaja Tolmin. Ta postaja bi se zgradila južno-zahodno od trga in bi bila od poslednjega približno 400 m oddaljena. K postaji bi se prišlo po cesti, ki bi se odcepila od ceste proti Kobaridu. Do-vozna cesta bi bila 6 m široka in približno 70 m dolga.

4) Postajališče Gabrije bi ležalo na južno vzhodni strani vasi enakega imena v oddaljenosti 0.5 km.

K postajališču bi vodila 3 m široka pot, ki bi se iztekala na vaško cesto.

5) Postaja Kamno bi se zgradila juž-no-vzhodno od vasi Kamno v oddaljenosti 0.4 km.

Dovozna cesta bi se iztekala na jav-no pot, ki bi se morala primerno popraviti.

6) Postajališče s skladiščem na Idrijskem bi se zgradilo v južni smeri od Idrijskega in sicer v oddaljenosti 0.15 km.

Dovozna cesta, ki bi bila 6 m široka in 70 m dolga, bi vodila do vaške poti.

7) Postaja Kobarid: Končna postaja Kobarid bi ležala vzhodno od trga v od-daljenosti 0.25 km.

Projektovana dovozna cesta, ki bi se zgradila kot skladozna cesta in bi bila 6 m široka in 130 m dolga, bi se združila s cesto, vodečo v Bovec.

Občine, ki se jih bi dotikala železnica.

Nova železnica bi se dotikala slede-čih občin:

Sv. Lucija, Polubinj, Tolmin, Dolje, Gabrije, Volarje v sodnem okraju tolmin-skem in Kamno, Idrijsko Kobarid v sodnem okraju kobaridskem.

Dolgost železniške proge in gradbeni troški.

Dejanski gradbeni troški krajevne železnice Sv. Lucija-Tolmin-Kobarid, ki bi bila 20.870 km dolga, bi znašali K 5,050.000 torej za vsak kilometer K 242.000.

»Samouprava«.

Nadineženir Franc Lang

zapriseženi kulkurni inženir in geometer v Gorici, Via Ponte Isanzo 32,

sprejema vsakovrstna dela n. pr. načrtovanje in izdelovanje cest in drugih gradenj, razdeljevanje zemljišč, po-stavljanje mejnikov, uravnava pritokov in odtokov, napravljanje vodovodov it. — Njegovi načrti se rabijo kot podlaga prošnjam za vladno podporo.

Zgorajimenovani sprejme takoj tehničnega risarja zmožnega obeh deželnih jezikov.

Prostovoljno se prodaja enonadstropna hiša

v kateri se nahaja dobrodoča trgovina in gostilna. Hiša stoji poleg glavne ceste v Moarejeh pri Sv. Luciji ob Soči. V bližini se prodaja tudi travnik z občinsko pravico, ki omejuje gozd. — Več se izve pri lastniku Antonu Jelencu v Idriji.

Proda se dobra ohranjena mlatilnica in čistilnica.

Obrniti se je na Ant. Ivančič-a v Desklah, p. Plave.

GORICA. GORICA.

Narodno podjetje

Hôtel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tužce od K 1-20 više. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Pilsensko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Važno

za vse one, ki nosijo čevlje!

Vsled preselitve trgovine s čevlji J. MEDVED — Gorica, so cene izdatno znižane.

Cene so:

Čevlji za ženske od krone 4 naprej

„ „ moške „ „ 7 „

Hitite, da ne zamudite!

Krojaškega pomočnika

in

krojaškega učenca

sprejme takoj

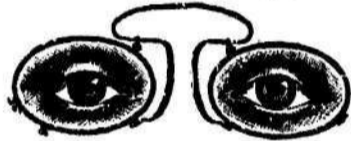
Ivan Golob, krojač v Solkanu.

POZOR!

Edini specialist — optik

J. Primožič — Gorica

na Korn. št. 13.

priporoča svojo bogato zalogo optičnih predmetov kakor: raznovrstna očala bodisi niklasta ali zlata v vseh številkah, (Bergkristal), leče itd. vse le po zdravniških predpisih.

Velika izber: barometrov, toplomerov, zdravniških toplomerov, kukal za lovice in hribo-lazce, vage za vino, žganje in razne druge tekočine, mikroskopov ter drugih predmetov spadajočih v to stroko.

Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah. Cena blaga konkurenčna.

Na željo se pošilja blago tudi na dom. Za mnogobrojna naročila se toplo priporoča J. Primožič, optik.

600 tucatov lepo zarobljenih rjuh

brez šiva

širina 150, dolžina 2 m. 25 cm; zajamčeno pristno platno, tkano iz platnenih niti najboljše vrste. Razpošiljalo se bude radi opustitve te stroke, komad po 2 kroni 50 vin. Enake rjube, najboljše kakovosti, tkane iz močnih platnenih niti, porabne tudi za najfinjšo bala, komad po K 2-80. Pošilja se najmanj 6 komadov — po povzetju. Za neugajajoče se vrne denar in se povrnejo stroški.

Pozor! Prosim, ne zamenjajte mojega blaga z drugim konkurenčnim blagom, ker pošiljam le prve vrste blago. Kdor je poskusil enkrat naroči zopet.

S. STEIN, tkalnica platna PACHOD — Češko.

Cenjenim odjemalcem v Gorici in na deželi
priporoča

pšenično moko

Vlastelinski valjni mlin v Nuštru
(SLAVONIJA),

katera prekaša v donšanju in v dobroti vse moke in je nedosegljiva, kar priznajo vsi oni, ki so jo dosedaj poskusili.

Zastopnik za Gorico in okolico

Josip Marmolja,
Miren pri Gorici

zalagatelj deželnih pridelkov in kolonijalnega blaga.

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,

tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.

Lasten železniški tir
Gorica drž. kol. — Solkan

Žage v Soteski
(last verskega zaloga).

Osrednje vodstvo: Trst, Via della Caserma št. 4.

Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 1631. — Tel.: Zadruga, Used. A. B. C. Code v. Edit.

Zaloga: Solkan; Trst, Via della caserma 4;

Reka, Via delle Pile št. 2; Spljet, ulica Sv. Dujme, Na novo obali.

Zastopstva: Egypt in Levanta.

Vposluje okroglo 400 uslužbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in turbinskih gonilnih sii — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.

Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.
Tehnični in fotografični zavod v Solkanu.

Opravlja popolnoma: Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.
Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.

Združne glavnice K 90.000. — Garancijska rezerva K 180.000. — Reserva za izgube K 21.000.

Združni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5—6%.

Potnikom v Ameriko

priporoča

„Generalna Agentura“ Im Obersteg & C. o Basel, filialka Buks (na meji Avstria-Svica)
najhitreje in varno vožnjo preko Buks-Basel-Paris-Havre (via Southampton) ali Paris Cherbourg, z najnovejšimi in modernimi brzoparniki „American in White Star Line“ prevoz čez morje v resnici 5¹/₂ do 6 dni, garantira se vsakemu, da je gotovo ukrean, izborna hrana in postrežba, cene nizke.

Za vsakršno pojasnilo glede cen — plovnih in voznih redov itd. — obrnite se vedno na:

„Agenturo“ Im Obersteg & C. o Filialka Buks (Rheinthal) Svica P. O. Bax N. 833.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkinega olja

prve vrste

ajboljših tvrdk iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — '96, 1'04, 1'12, 1'20, 1'28, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—, 2'40, za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne vporabe olja; po vporabi se spet zameni s polno. Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Naznanilo. — Na razna vprašanja slavnega občinstva si dovoljujem naznaniti, da se toči pravo plzensko pivo »prazdroje« v Gorici v hotelskih restavracijah, in sicer:

v hotelu »Pri pošti«
. »Union«
. »Pri zlatem jelenu«
. »Tri krone«

ter da ga oddajam na debelo iz zaloga v sodčkih po 100, 50 in 25 litrov.

Priporočam se z odličnim spoštovanjem

A. I. Pečenko,

zalagatelj za Goriško-Gradišansko v Gorici, tek. Josipa Verdi 26./28.

N. B. — Kdor pije plzensko pivo pri »Zlatem jelenu« prispeva 25 vinarjev pri hektolitr za »Dijaško kuhinjo«.

Stavbeno podjetje
Znidarčič & Stepančič

GORICA

Tržaška ulica št. 29.

se priporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.

Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplo priporočata

Znidarčič & Stepančič.

Steckenpferd-

lilijino mlečnato milo

je najnežnejše milo za kožo.

Kdor hoče obvarovati sebe ali svojo deco pred kašljem, hripavostjo katarjem, zasliženjem, boleznim v vratu, pred krčnim in oslovskim kašljem naj kupi

Kaiser-jeve prsne karamee

z znamko 3 smreke. Te karamee so zdravniško priznane in priporočene.

5500 oblastveno potrjenih priznanj.
1 zavojček 20 in 40 vin. 1 doza 80 vin.

Dobi se pri:

A. de Gironcoli — Gorica. I. Cristofolletti — Gorica.
Rugiero Kürner — Gorica. G. B. Pontoni — Gorica.
A. Mazzoli — Gorica. L. Gliubich — Gorica. I. Huss — Vipava. M. Kozpner — Ajdovščina.

Varstvena znamka: „šidro“
Biniment. Capsici comp.
Nadomestek za
Anker-Pain-Expeller
povsod priznano kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 1'40 in 2'— se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega tako priljubljenega domačega zdravila se je posluževati le originalnih steklenic v škatljah z našo varstveno znamko „šidro“ ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.
Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno raspoliljanje.

Lekarna Cristofolletti
v Gorici.

ŽELODČNE KAPLJICE

z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je nepokoslivo — Te kapljice vredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico pojije. Okrepé pokvarjeni želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklenici 60 vin.

Cristofollettijsva pijača iz kine in železa, najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem. Ena steklenica stane 1 krono 60 vin.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specijaliteteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite!

Svoji k svojim!